

[Niels Anderson.]

en videregående liberalisering vil føre os væsentlige skridt i den rigtige retning.

Jeg skal derefter vende mig til den økonomiske situation som helhed og først nævne valutasisituationen. Valutasisituationen er naturligvis glædelig, idet vi i dag kan notere et valutaoverskud på omtrent 1 milliard kr. Det er bemærkelsesværdigt, at oppositionen har travlt med at forklare, hvorfra denne bedring i valutasisituationen kommer. Oppositionens blade prøver på at finde de mest indviklede og forkvaklede forklaringer; men sandheden er jo den, at vi har denne gunstige valutasisituation, og så er det for så vidt underordnet, hvorledes den er tilvejebragt, og hvis skylden er, eller hvem der skal have æren derfor. Det, der betyder noget, er den kendsgerning, at vi har denne gunstige økonomiske udgangsstilling for det lovgivningsarbejde, der skal udføres i det kommende år.

Ved siden af denne meget positive valutaisstilling har vi oplevet, at den effektive rente på obligationsmarkedet er faldet med ca. 1½ pct. Det behøver jo ikke megen forklaring, hvad det betyder for de mennesker, som skal optage et kreditforeningslån eller på anden måde købe obligationer. Denne situation har også medført et fald i diskontoen, som betyder en mindre udlånsrente i vore pengeinstitutioner på 1 pct. Enhver erhvervsdrivende vil ganske givet anerkende dette som et skridt fremad mod en sænkning af omkostningsniveauet. Dertil kommer, at man kan konstatere en betydelig øget opsparing i den tid, der er gået, således at likviditeten i dag i vore pengeinstitutioner er så gunstig, som man vanskeligt kan huske det tidligere. Det er i virkeligheden en meget gunstig udgangsstilling for øget produktiv investering. Det er mit håb, at der virkelig vil finde en øget investering sted i rationelle produktionsmidler. Hvis man kommer så langt frem, at man virkelig får denne rationelle investering foretaget, vil det også betyde, at man øger produktiviteten og dermed arbejdsudbyttet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har for nylig og også i sin ordførertale i dag givet udtryk for, at det vil være hensigtsmæssigt at give et ordentligt skattemæssigt opsparringsfradrag. Imidlertid vil jeg gerne som

retsforbundets opfattelse vedrørende dette spørgsmål sige, at det kan være meget godt at lave en kunstig ordning for at fremme opsparingen, men det, der i den sidste ende betyder noget, er, at befolkningen får tillid til pengevæsenet; og det er jo i og for sig det, man kan notere med den øgede opsparing, der har fundet sted, med det betydelig større antal opsparingskonti, der er oprettet i vore banker og sparekasser. Det er jo i sig selv udtryk for, at befolkningen har fået den større tillid til pengevæsenet, som bunder i den politik, der er ført af trekantregeringen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har videre givet udtryk for, at man vil give mellemstanden betydelige skattelettelser, så den frigøres fra de sociale budgetter. En forudsætning for, at man tilbyder skattelettelser, er det dog, at der er penge til rådighed til disse skattelettelser. Imidlertid er vi af den opfattelse, at øgede opsparinger vil give øget produktivitet, således at indtjeningsmuligheden for store dele af landets befolkning efterhånden vil blive så stor, at der intet socialt behov foreligger. Det er jo det, vi tilstræber, at en større produktion, en større produktivitet og dermed et større arbejdsudbytte til landets borgere i samme grad vil overflødiggøre de sociale foranstaltninger.

Store dele af oppositionspresen har gennem den tid, trekantregeringen har levet, bestræbt sig for at strø mistillid ud til deres læsere. Det er en meget kortsynet politik. Det er meget kortsynet, at man prøver på at tjene en snæver partiinteresse fremfor virkelig at belyse problemerne, sådan som de foreligger, for landets befolkning, så befolkningen i øget omfang kunne få tillid til det styre, der nu engang råder. Det er jo virkelig lykkes dette styre at skabe orden i vor økonomi, således at grundlaget for en større indtjening for landet som helhed og for den enkelte borger er til stede. Jeg må opfordre oppositionens presse til i fremtiden at behandle de problemer, der foreligger, på en mere saglig måde, prøve på ikke at indgyde befolkningen mistillid til den regering, som sidder, og til de foranstaltninger, der foretages. På mange områder er der gennemført en lovgivning, som er langt mere liberal end den lovgivning, som blev gennemført i perioden 1950-53, hvor vi havde en venstre-